

До Административен съд – Варна
адм. дело № 502 /2018г.

СТАНОВИЩЕ

От Инициативен комитет за произвеждане на местен референдум за Морската градина и крайбрежната зона на град Варна, чрез Юлиан Атанасов Чолаков, председател и представляващ бул. „Владислав Варненчик“ 133, бл.40, вх.А, ап.43, Варна 9004

ОТНОСНО

молба с.д. 10903 /08.07.2019г. за допълване на решението в частта за разносните

Уважаеми Административни съдии,

Молбата е неоснователна и подадена от лице без представителна власт, поради което моля да я оставите без уважение по следните съображения.

Пълномощното е документ, установяващ пред съда представителната власт на процесуалния представител, в случая адвокат, а наличието на представителната власт е абсолютна процесуална предпоставка, за която съдът следи служебно и която трябва да е в наличност по всяко време на процеса.

Наличното по делото пълномощно е общо за всякакви дела (!) и е от 2015г., като е представено като копие. Подобно общо пълномощно е недопустимо, когато става въпрос за адвокатска защита. Такова общо пълномощно би било евентуално допустимо при упълномощаване на юрисконсулт или друг служител с юридическо образование по чл.32, т.2 от ГПК, но то трябва да се конкретизира в хода на процеса.

При адвокатското упълномощаване пълномощното е за конкретно дело. То е иманентно свързано с договора за правна помощ и трябва да съдържа всички съществени реквизити, включително и данните за делото.

Отделно от това, конкретното пълномощно е издадено неоснователно, на несъществуващо правно основание, въз основа на нищожното Решение № 166-17 на Общински съвет – Варна по протокол № 3 от заседание, проведено на 14.12.2007г, което към 2015г. е загубило правна сила.

Съвсем отделен е въпросът кога и по какъв начин това пълномощно, а така също и договорът за правна помощ са попаднали в кориците на делото.

Невярно и подвеждащо е изявлението на адв. Стефанова, че „още придвижвайки подадената жалба, постъпила в Общински съвет, същата е представена с пълномощно по делото от Председателя на Общинския съвет“, при условие, че в действителност жалбата е изпратена по пощата и е постъпила директно в съда през месец февруари 2018г., а не чрез административния орган, като адвокатско пълномощно се споменава за първи път едва в с.з. на 22.11.2018г., но без никаква конкретика. Съдът очевидно е преценил, че няма основание да вписва в протокола, че освен пълномощно, адвокат Деяна Стефанова е представила евентуално и договор за правна защита и съдействие. Съдът приема въпросните доказателства по подразбиране, така както и обстоятелството, че няма как адвокатът на Общински съвет - Варна да е извършвал процесуални действия преди датата на заседанието - 22.11.2018г. без представителна власт, каквито действия очевидно са извършени и посочени специално от жалбоподателя.

Съгласно разпоредбата на чл.101 ГПК, съдът следи служебно за надлежното извършване на процесуалните действия и указва на страната в какво се състои нередовността на извършените от нея процесуални действия.

Нещо повече, по конкретното дело неколкратно бяха представяни възражения за пороците в представителната власт на пълномощника.

Така например, в откритото съдебно заседание на 31.05.2019г., представителят на жалбоподателя помоли съдът да отмени определението за даване ход по същество именно поради посочените обстоятелства. По това искане съдът все още не се е произнесъл.

В този смисъл указания на съда липсват и след подаването на молби входящ № 19127 от 06.11.2018г. и входящ № 9189 от 18.05.2018г. от адв. Стефанова, в качеството ѝ на упълномощен представител на ответника, но без представен пълномощно.

Безспорно е също така, че в хода на делото, до приключване на устните състезания ответникът не е искал присъждане на конкретно определени разноски, както и не е известно да ги е конкретизирал по вид и размер, видно и от съдържанието на протокол от с.з. от 31.05.2019 г. Също така не е представен списък на претендираните разноски по вид и размер по чл.80 от ГПК, като при това положение страната няма основание да претендира изменение на решението в частта за разноските - арг. от чл.80, изр.2 от ГПК.

С оглед гореизложеното, претендирането на разноски от ответника е неоснователно и такива не следва да му бъдат присъждани.

Гр. Варна, 18.07.2019г.

С уважение:

Юлиян Чомаков/
Конституционен комитет на Република България
за Морската армия
Варна